

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Aşağıdaki sorularımın Aile ve Sosyal Hizmetler Bakanı Sayın Mahinur ÖZDEMİR GÖKTAŞ tarafından Anayasanın 98. ve TBMM İhtüzüğü'nün 96. ve 99. maddelerine göre yazılı olarak cevaplandırılmasını arz ederim.

Saygılarımla.

S. Suiçmez

Av. Sibel SUIÇMEZ
Trabzon Milletvekili
TBMM Katip Üyesi

Çocuklar ve gençler, ülkelerin geleceğidir. Ülkemizde yaşayan her on kişiden beşi 29 yaşından küçük olup, üçü 0-14 yaş grubundadır. Türkiye'nin taraf olduğu ve 1995 yılında iç hukuk kuralı haline gelen Birleşmiş Milletler Çocuk Haklarına Dair Sözleşme, çocuğun ekonomik istismardan, tehlikeli işlerde çalıştırılmasından ve eğitime, sağlığına, fiziksel, ruhsal, ahlaki ve sosyal gelişimine zarar verecek her türlü uygulamadan korunmasını yasal bir zorunluluk olarak tanımlamaktadır.

Kayıp çocuk kavramı, "hangi ortamdan kaybolursa kaybolsun, nerede olduğu ebeveynleri veya yasal temsilcileri tarafından bilinmeyen ve hakkında kayıp ihbarı yapılmış çocuk" olarak tanımlanmaktadır. Ülkemizde ayrıca, sosyal hizmet kurumlarından izinsiz ayrılan veya izinli ayrıldığı halde yasal süresi sonunda kuruluşa geri dönmeyen çocuklar da kayıp olarak kabul edilmektedir.

Son yıllarda kayıp çocuk sayısında ciddi artışlar yaşandığı gözlemlenmektedir. Özellikle 2013-2014 yıllarında kayıp çocuk sayısı giderek artmış, 2014 sonrasında ise olağanüstü bir yükseliş meydana gelmiştir. Türkiye İstatistik Kurumu (TÜİK), kayıp çocuklara dair en son resmi açıklamayı 2016 yılında yapmış ve bu tarihten sonra bilgi paylaşımını durdurmuştur. Resmi verilere göre, yılda yaklaşık 10 bin çocuk kaybolmaktadır ki bu rakam 2016 yılının resmi verisidir.

TÜİK'e göre 2015-2023 yılları arasında bulunmayla sonuçlanan 145.356 kayıp vakası gerçekleşmiştir. Bu tablo, kayıp çocuk vakalarının yıllar içinde ciddi bir artış gösterdiğini ve sorunun boyutlarının endişe verici olduğunu ortaya koymaktadır. TÜİK'in 2016 yılından sonra veri paylaşımını durdurması ise şeffaflık ve hesap verebilirlik açısından ciddi soru işaretleri doğurmaktadır.

Güncel verilerin erişilebilir olmaması, kayıp çocuklar konusundaki politikaların etkinliğinin değerlendirilmesini ve gerekli önlemlerin alınmasını zorlaştırmaktadır. Çocuklarımızın güvenliği ve geleceği için acilen kapsamlı bir eylem planı oluşturulması ve kamuoyunun bilgilendirilmesi gerekmektedir.

Buna göre;

1. Kayıp çocuk vakalarının önlenmesi için Bakanlığınız tarafından alınan önlemler nelerdir?
2. Sosyal hizmet kurumlarından izinsiz ayrılan veya izinli ayrıldığı halde geri dönmeyen çocukların sayısı nedir? Bu çocukların bulunması ve korunması için hangi adımlar atılmaktadır?
3. Kayıp çocukların insan ticareti, cinsel istismar ve diğer suistimal risklerinden korunması için Bakanlığınız ve diğer ilgili kurumlar arasında nasıl bir koordinasyon sağlanmaktadır? Bu konuda ulusal ve uluslararası düzeyde işbirliği çalışmaları var mıdır?
4. Ülkemizdeki kayıp çocuklarla ilgili ulusal bir veri tabanı ve takip sistemi mevcut mudur?
5. 6 Şubat 2023 tarihinde meydana gelen ve ülkemizi derinden sarsan deprem felaketinde, binlerce vatandaşımız hayatını kaybetmiş, on binlercesi yaralanmış ve çok sayıda kişi de kayıp olarak bildirilmiştir. 6 Şubat 2023 tarihinde meydana gelen deprem felaketinde, hayatını kaybettiği tespit edilemeyen kayıp çocuk sayısı nedir? Bu çocukların yaş ve cinsiyete göre dağılımı nedir?